

Grundtvig-arkivet fasc.: 113.

Registreret af: KTD. 14/6 1955.

Evt. enhedens nr.: 113. XVIII.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

C 3.

Antal sider: 49.

(Om Christendommens Sandhed)

Fortsættelse af fasc. 114.VII.

Antal blade: 25 (11 3/2 læg:
19-25 + 6 upag. læg)

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): Klippan
1824

7. Ms.' første linie: den christelige Tro, vi
ved Daaben bekiende

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: skulde sige høit (opgi-
vet)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

Th M VI.

5. Andre ydre kriterier:

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:

444.

12. Indholdsregist:

thi hverken mer eller mindre ligger der i forsagelsen af djævelen ved dåben. Den kristne tro og det kristne liv har en fjende, en åndelig person med tilbehør, hvad der ikke strider mod unægtelig sandhed (19). (Debat om dette. Modsigelsens grundsætning. 20) Adskillelse af tro og teologi. Bibelen har meget om djævelen, trosbekendelsen intet, han nævnes kun "ved en Side". Han skal ikke idelig føres i munden, som de lutherske præster gjorde.

Kirken var i den lutherske menighed som en belejret hovedstad i de dødes rige og døds kampen om troen det eneste kristne livstegn (21) på grund af bibelsynet. Det er Guds og ikke djævelens gerninger, vi skal betragte. Han skal ikke have en hovedrolle (22). Trosbekendelsen citeres (efter en overstregning, se XVI, der er udskudt mellem læg 21 og 23), - dette "milde Lys i Mørket". Kan ikke afbevise (23).

Punkt for punkt tilbagevises nu fjenden: Jesu levnedsløb. Guds tilværelse (24). De tre vidner, treenigheden (25) - en praktisk oplysning, jf. Luthers katekismus - lutherdommens undergravelse af helligåndstroen (26). Troen på kirken, der kun kræver een bekender, og Kristi opstandelse (27). Syndernes forladelse, legemets opstandelse (28). Tilgivelsens mulighed (jf. "Om Natur og Aabenbaring") (29) - ligesom striden om Guds retfærdighed og barmhjertighed. Trosbekendelsen udtrykker den saliggørende tros indhold så kort og almindeligt som muligt - en let byrde! Ingen dogmatik angiver her grundentil syndsforladelsen (30). Jeg turde ikke vædde på den lutherske retfærdiggørelseslære (31).

XVIII udgør fortsættelsen af fasc. 113.VII + fasc. 114.VII og fortsættes selv af XVI, der var den oprindelige fortsættelse af læg 21 (se dette), og XXXVIII, der oprindeligt fortsatte læg 25, som selv fortsattes af XXXVII, og som havde XI til forlæg.